

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Svmma Diana

Diana, Antonino

Coloniae Agrippinae, 1656

Aqua benedicta

urn:nbn:de:hbz:466:1-40647

[Ad hunc, vel illum] secundum aliquos invalida. Secundum alios no ita

Et si inter duos sit aequo competens, puro esse valida. Et indifferenciam tolli per electionem appellantis intra terminum. Qui in omnibus causis est accedendum. Ad etiam in sententia excommunicationis? Per appellationem appellans tollitur de potestate iudicis.

Vnde appellans ab excommunicatione ferenda, excommunicari non potest. Suspendit item appellatio omnem suspensionem praeter duas. Item excommunicationem.

chiepiscopum, vel ad Papam, aut: Appello ad quem iure possum, & debeo, aut conjunctiva: Appello ad hunc, & ad illum) secundum aliquos est invalida, & incerta. Sed Panormitanus num. 11. ait, quod si iudici competenti alius incompetens per alternationem adjicitur, appellatio non est vitiosa. Sed quid, si uterque iudex appellatus aequo competens sit? Aliqui dicunt appellationem esse inutilem, ex certitudine orta inter iudices. Sed ego puto, non esse adeo inutilem, ut habeatur pro non scripta. Nam incertitudinem tollere potest appellans, eligendo alterutrum ex iudicibus nominatis, sed intra terminum appellationis. Haec omnia Magrouejo tom. 1. in c. cum consuluit, n. 9. & 10. de appell. p. 5. tr. 10. vers. 18. §. Sed quid,

17. † Terminus ad appellandum de gravamine in omnibus causis est decem dierum, a die latae sententiae ex cap. quod ad consultationem de re jud. † At in sententia excommunicationis Avila tom. 6. §. 5. disp. 5. dub. 11. concl. 3. & alii contra Abbatem in cap. praeterea de appellat. docent, esse totum illud tempus, quo conditio ad incurrendam excommunicationem non impletur, p. 5. tr. 9. ref. 64. §. Sed difficultas.

18. Effectus appellationis legitime facta est, eximere appellantem a potestate iudicis, a quo fit, hucusque quoad illud articulum jurisdictionem suspendere, ex cap. pastoralis 53. de appell. Itaque appellans a sententia excommunicationis tendendae, illam non incurrit par. 5. tr. 9. ref. 30. in fine.

19. Per appellationem subsequentem suspensio omnis suspenditur praeter suspensionem ab officio, & ab ingressu Ecclesiae, ut colligitur no cap. is, cui, de sentent. excommunic. in 6. Ita Hurrado de cens. diff. 2. §. numer. 110 contra Turrianum lib. 4. disput. 42. dub. 2. Appellatio item post latam sententiam excommunicationis non suspendit illius incursum, ut definitur in cap. Pastoralis. Ita etiam Hurrado disp. 13. diff. 4. p. 5. tract. 10. ref. 16. Quod si Episcopus tollat suspensionem, vel interdictum ad reinciden-

tiam, probabile est: appellationem interpositam non suspendere sententiam de reincidencia. Sed ego adhaereo sententiae Alcerii de cens. l. 2. disp. 3. c. 2. quod suspendat. Quia Episcopus numquam potest suspendere suam censuram, nisi penitus tollat, p. 5. tr. 10. ref. 17.

20. Clausula (Appellatione remota) non de frivola, sed de legitima appellatione sit intelligenda. p. 9. tr. 7. ref. 28.

21. Appellans a Pontifice ad Concilium generale actu existens, incidit in censuram Bullae Coenae, ut affirmat Garbarupta de excomm. Bull. cap. 2. num. 11. quod est sacrilegus contra sedis Apostolicae Primatum, tam qui ad praesens, quam qui ad futurum Concilium appellat, & sic eodem modo excommunicatur. Sed mihi magis arridet negativa sententia cum Castro Pal. 6. disp. 3. punct. 3. num. 6. & aliis. Quia lex poenalis non excedit proprium casum: haec autem lex, cum sit poenalis, & non loquatur, nisi de appellantibus ad futurum generale Concilium, extendi non debet ad appellantes ad praesens p. 9. tr. 7. ref. 66.

22. Appellantes vero ab ordinationibus Pontificis in quantum Princeps temporalis est, incurunt excomm. Bullae Coenae. Sic Bonac. tom. 3. disp. 1. q. 3. punct. 2. contra Reginaldum tom. 1. l. 9. numer. 263. Sed ab affirmativa sententia non puto esse recedendum, ibid. vers. Sed maior difficultas.

23. Citatio, & appellatio ad iudicium Dei in vallem Josaphat, nisi fiat odio, & vindicta, sed bona fide, ut innocentia appareat, & ut infamia arceatur a familia, erit licita. Camer. & alii. par. 10. tr. 15. ref. 9.

Et sententia de reincidencia.

Legitimi intelligenda est clausula appellatione remota. Appellans a Pontifice ad Concilium, an incurrat censuram Bullae Coenae.

Appellantes ab ordinationibus Pont. ut Princeps temporalis est, incurunt.

Potest appellari ad iudicium Dei in valle Josaphat.

AQUA BENEDICTA.

1. Aqua benedicta delet in nobis peccata venialia ex opere operato, sicut sacramenta. Nec refert, quod semper requiratur in nobis aliquis actus, nam etiam in perceptione Sacramentorum requiritur, & non propterea remissio peccatorum tribuenda est operi

Aqua benedicta delet peccata venialia ex opere operato.

operantis; nam actus, qui requiritur, vobis non est sufficiens ad remittenda venialia, vel non est sufficiens ad omnia, quae de facto remittuntur. Ita Nugnus in 3. par. 1. 2. quae. 87. art. 3. diffic. 2. contra Suarez in 3. p. t. 4. disp. 12. sect. 5. n. 5. par. 3. t. 4. resol. 61. Vide Pontifen.

ARCHIEPISCOPIVS.

Leges edita in Concilio Provinciali possunt ab Archiep. res vocari, nec puniri posse per transgressionem.

1. Archiepiscopus potest dispensare, & revocare leges latas in Concilio Provinciali, maxime si Concilium non sibi reservat dispensationem p. 9 tract. 6. ref. 40. Nec potest puniri a Concilio Provinciali de transgressionem, sicut possunt Episcopi. *ibid.* 5. *Vnde hoc.*

ARGUMENTVM.

Scriptura interpretanda est dispensatio a majori ad minus.

1. Dispensatio strictè interpretanda est, neque extendenda à paritate, vel aequalitate rationis ita, ut habeat locum argumentum ab identitate rationis à majori ad minus. *part. 8. tract. 3. ref. 41.*

ATTRITIO, ET CONTRITIO.

Quid con- tritio?

† Attritio, & Contritio sunt affines, & idè de utraque simul agimus. Igitur.

Quid attri- tio?

1. Contritio est dolor de peccato praeterito, quatenus est Dei offensa, cum proposito non peccandi de cetero, & jam commissa confitendi. Attritio est item dolor de peccatis, sed imperfectus; vel, quia non respicit peccatum, ut offensam Dei, sed ut afferens malum, & quidem vel aeternum, vel temporale in vita, aut bonis: vel quia caret proposito vitandi deinceps peccata: vel, quia est dolor de non habita contritione. Est autem diversus valor contritionis, & attritionis; nam illa per se justificat: hæc non item, sed requirit Sacramentum Confessionis in re, in dō nec cum illo omnis attritio sufficit, ut dicemus. †

Summa Diana.

Et quis utriusque valor?

Non tenetur quis contritionem elicere eo ipso, quod peccavit mortaliter, ut putavit Sylvester v. *Contritio num. 4.* Neque in diebus festis, ut putavit Soto *Lecl. 13. de Pœnitent.* Neque, quando imminet populo aliqua magna calamitas, ut docuit Adrianus in 4. quae. 3. de *Confessione.* Item neque, quando peccator est in probabili periculo oblivionis omnium peccatorum, ut existimavit Dominicus Soto in 4. dist. 17. quae. 1. art. 6. Ita Hurtadus *disp. 3. diff. 4. par. 5. t. 13. resol. 33.* Qui etiam refellit Suarez in 3. par. tom. 4. *disp. 15. sect. 6. docentem,* peccatorem teneri ante articulum mortis ad non multum differendam contritionem, sed sine aliqua temporis determinatione, docetque cum Vasquez in 3. par. t. 4. quae. 86. art. 2. d. 6. peccatorem teneri elicere actum contritionis in articulo tantum, vel periculo mortis, quando justificari non potest per Sacramentum. Et ita ego pœneo: nam præceptum contritionis obligat, quando est necessitas justificationis p. 3. t. 13. ref. 33. à 5. *Quinta.* nec tenetur atterere nec conterere se peccatis in confessione aliis absolutis. *Dian. p. 10. t. 16. n. 30. vid. p. 11. tr. 8. ref. 51.*

Non tenetur homo conterere statim post peccatum. Nec in die festo.

Neque cum populo immixtus nec calamitatis.

Neque in periculo obliviscendū omnia peccata.

Sed tantum in articulo, vel periculo mortis, quando non potest confiteri.

3. Ex quo patet, post Confessionem factam in articulo mortis cum attritione cognita, neminem teneri actum contritionis elicere, ut maneat securus de sua salute. Quod ulterius probatur primo: quia nullibi reperitur tale præceptum: Et Ecclesia in Tridentino docet, ad salutem sufficere attritionem cognitam cum Sacramento, quod incertum esset, si quis ita confessus in mortis articulo, non esset securus de sua salute. Deinde quia ex hac opinione sequitur, neminem posse ad Confessionem accedere cum attritione cognita; quia exponere se periculo peccandi mortaliter, vel saltem non recipiendi gratiam: Et tandem, quia hoc præceptum obligaret solum doctos; qui scirent dubitare, an attritio cum Sacramento sufficiat: unde essent peioris conditionis, quam ignari, quod est absurdum, Ita Fagundez *par. 2. libr. 2. cap. 4. numer. 13.* Faber in 4. dist. 14. quae. 2. *disp. 18. cap. 3. num. 71.* & alii contra

[Nam, si confessus sit cum attritione cognita, non tenetur conterere]

G

Suarez